Zāļu iela 12, Priekule, LV-3434 Reģ.nr.90000159161 SWEDBANKA Konts LV61HABA0551032019880

Tāpēc jums būs tā lūgt:
Mūsu Tēvs debesīs!
Svētīts lai top Tavs Vārds.
Lai nāk Tava valstība,
Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes.
Mūsu dienišķo maizi dodi mums šodien.
Un piedodi mums mūsu parādus,
kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem.
Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļauna.
Jo Tev pieder Valstība, spēks un gods mūžīgi. Āmen.

Mūsu Tēvs debesīs!
(Būt Dieva bērniem)

Jēzus uzrunāja Dievu kā Tēvu un Viņš arī mūs aicina saukt Dievu par Tēvu. Jēzus mūs māca baudīt mūsu mīlošo Tēvu kā Viņa uzticīgajiem bērniem. Mūsu Tēvs ir lielisks.

Mēs sakām „mūsu”, lai atcerētos par pārējo ģimenes daļu.
Mēs sakām „debesīs”, lai atcerētos, cik varens ir mūsu Tēvs.
Mēs sakām „Tēvs”, lai atcerētos, ka Viņš mūs mīl.

Caur šo uzrunu Jēzus mums atklāj kādas ir mūsu attiecības ar Dievu – mēs esam Viņa pieņemtie (adoptētie) bērni. Šīs attiecības ir tuvas un mīlestības pilnas.
Dieva bērnu ieguvumi:

Mēs baudām Dieva maigo mīlestību;
Mēs baudām Dieva Garu, kas dzīvo mūsos un palīdz mums ikdienā;
Mēs baudām Dieva ģimenes atbalstu un mierinājumu;
Mēs baudām Dieva mantojumu, Viņa apsolījumus;
Mēs baudām nemitīgu Dieva uzmanību attiecībā uz mums.
Kristū (pateicoties Viņa upurim) mums ir milzīga privilēģija – sarunāties ar Visvareno Dievu kā ar mūsu Tēvu.
Mūsu dzīves mērķis ir iepriecināt mūsu Tēvu un Viņam patikt, dzīvot mūsu Tēvam.

PĀRDOMĀ:
Vai tava ikdiena parāda ka tev ir Tēva – bērna attiecības ar Visvareno Dievu? Kā tas izpaužas?

* Izvilkums no Ričarda Koekina grāmatas “Our Father”

mmmm

Lasi **2. Laiku 25:12-25**

Ķēniņš Amacja piedzīvoja lielu uzvaru. Nav šaubu, gudrs un svētīts ķēniņš. Un būtībā, kādēļ viņš guva savu lielo uzvaru? Tikai tādēļ ka viņš paklausīja Dievam. Un kur šī paklausība slēpās? Tajā ka Dievs viņam sacīja, „ej ar mazāk karavīriem pret ienaidnieku". Principā Dievs sacīja darīt kaut ko kas ir neloģisks. Kam tu uzticies, savam spēkam un dotajā gadījumā karavīriem, jeb tomēr tam, ka Dievs saka, „es esmu ar tevi". Amacja ir samaksājis lielu naudu par karavīriem un te nāk pravietis un saka, sūti visus mājās. Kāds padoms, ne!? Vai tas nav labs padoms?! Tas ir padoms, kurš maksāja Amacjam ļoti bargu naudu, ko viņš zaudēja atlaižot šos karavīrus. Bet patiesais pravieša padoms no Dieva ir – uzticies man un ej pret ienaidnieku mazākumā, jo es esmu ar tevi. Amacja uzvar kauju, jo viņš ieklausījās pravieša balsī, atpazina tajā Dievu un atrada drosmi uzticēties un paklausīt. Viņš uzvarēja jo paklausīja.

Bet kas notiek īsu brīdi vēlāk? Viņš sapinās ar iekaroto tautu elkiem, uzstāda tos sev un pielūdz tos, godina, klanās to priekšā. Nevis satriec un pamet vai iznīcina, bet gan saglabā, uzstāda, atrod tiem vietu, goda vietu – un ne jau templī vai pilsētā, bet savā dzīvē un sirdī. Un es domāju, kādēļ tieši šajā brīdī Amacja ir neuzticīgs Dievam. Bet vai tas nav mums raksturīgi, ka tad ja piedzīvojam grūtības un cīņu, kur zinām ka esam atkarīgi no Dieva, un nevaram paļauties uz sevi, mēs esam uzticīgi un gatavi klausīties Dievā, esam pazemīgi – jo esam izmisuši un izbijušies. Bet tad kad esam guvuši uzvaru, un viss ir 'bumbās', vai tādos brīžos mēs nekļūstam augstprātīgi un iedomīgi? Vai nav tā ka tajos brīžos mūsu uzvara liek mums justies lieliem, lielākiem par Dievu!? Un man šķiet, ka tieši tas notika ar Amacju. Viņš bija uzvarējis un viņš bija liels. Un viņa lepnums un iedomība bija diezgan manāma, kad viņš lepni izaicina uz karu un kašķi citus ķēniņus. Nereti saka, ka pirms krišanas nāk lepnums. Un to droši var sacīt par Amacju, jo pat viņa pretinieki norāda uz viņa iedomību.

Un šai brīdī atkal nāk pravietis: tev tas ir jāatmet, jānovēršas, jāpārtrauc. Un šis arī ir viens labs padoms, ko Dievs caur savu pravieti dod Amacjam. Un tas arī kaut ko maksā, šoreiz ne naudu, ne zeltu, neko taustāmu, bet gan kaut ko netaustāmu, bet reālāku nekā zelts, un tas ir Amacjas EGO. Viņam ir jānoliek viss pie malas, un atkal pazemībā jāuzticas Dievam. Vienkārši, vai ne?! Bet zināt, nolikt savu Ego pie malas un sacīt Dievam, ņem manu dzīvi, ņem manu sirdi ir ļoti grūti un tas ir dārgi. Jā, tas ir grūtāk un smagāk nekā nolikt Dievam regulāri 10 tiesu. Jo 10 tiesa, tur tev paliek 90%, bet nolikt savu ego, tas nozīmē atdot nevis kādu daļu no sevis, savas dzīvēs, bet visu – uzticēties pilnīgi. Un to Amachja savā iedomībā un lepnumā negribēja. Nereti ir tā, ka mēs esam gatavi Dievam vienu otru lietu uzticēt, bet uzticēties pilnībā… Nevis pašiem noteikt, cik daudz un ko darīt un kalpot Dievam draudzē un citur, bet uzticēt Viņam to izlemt. Amacja atbild priesterim "Vai tu esi iecelts ķēniņam par padoma devēju? Mitējies! Kāpēc tu gribi, lai tevi nokauj?" un ar to viņa beigu sākums bija sācies. Viņš pats sev paraksta spriedumu, kaut arī ar prātu visu labi saprot, bet nespēj un negrib savu lepnumu iepretim Dievam likt pie malas.

Ar mums jau arī nereti ir tāpat. Mums nav ilgi jāmeklē, ja mēs gribam saņemt kādu padomu. Parasti jau padoms mums nāk no cilvēkiem, kas turpat ap mums ir. Būtiski ir tikai tas, vai mēs šajā padomā gribam ieklausīties. Šie „pravieši" nereti mums nepatīk. Nereti viņi paši ir „netīri" un grēcīgi. Viņi neiederas mūsu priekšstatos un konceptos. Viņi nav to cilvēku sarakstā, kuri drīkst mums ko sacīt un norādīt: viens par jaunu, cits par vecu, cits nav radinieks, cits tieši ir un tādēļ neder, cits ir vienkārši citādāks, un tādēļ… Mēs viņus vienkārši neatzīstam par autoritāti. Varbūt viņi ir pārāk citādi, ar citiem uzskatiem, citu vērtību skalu. Vai viņi mums vienkārši nepatīk. Bet Dievs izmanto viņus, lai uzrunātu mani un tevi. „Manas avis dzird Manu balsi, Es tās pazīstu, un viņas Man seko." Vai mēs gribām sekot? Vai mēs tomēr atļaujam savam Ego stāvēt ceļā. Vai tiešām esam gatavi ieklausīties, par to domāt, pārdomāt un beigās atbilstoši rīkoties. Arī tad, ja tas mums kaut ko maksā?

Es arvien piedzīvoju to, ka nav jau tā ka mēs nezinām, ko vajag darīt, bet gan tas, ka mēs nedarām. Nevis ka mēs nezinātu, bet ka mēs negribam iet to ceļu. Piemēram, mēs nesen spriedām sapulcē par 10 tiesu, un visi mēs zinām, kas tas ir un ko Dievs saka un sagaida, tas nav nekas jauns, bet āķis jau ir tajā, vai mēs uzticamies tik lielā mērā Dievam, ka esam gatavi sekot viņam un to darīt. Paklausīt. Un tādēļ, ka mēs neesam gatavi paklausīt, mēs bieži esam kurli, kad Dievs sūta savus praviešus mūsu dzīvē. Redziet, padoms, kurš nemaksā neko, parasti nekam neder. Bet Dievam ar mums ir ļoti nopietni nodomi, un tieši tādēļ arī viņš mums sūta tādus praviešus. Lai Dievs mūs svētī, ka esam gatavi tajos ieklausīties un paklausīt, lai piedzīvojam viņa svētību un tuvumu.

Gribu tevi aicināt apdomāt savas attiecības ar Dievu. Cik daudz tajās ir tava lepnuma. Un apdomāt, kur Dievs caur kādiem „praviešiem" ap tevi ir sacījis tev kādas lietas, ko mainīt, ko nolikt utt. Jo Dievs mūs uzrunā un grib vest tālāk, bet viņš nevar tevi vest tālāk, ja tu neuzticies viņam un neej.

Mācītājs Ģirts Prāmnieks /interneta resursi/

mmmm

Aizvadīta Vasaras Bībeles Skola! Tās bija piepildītas, prieka pilnas dienas kopā ar Amerikas draugiem – ar dziesmām, sporta aktivitātēm, našķiem, rokdarbiem, Bībeles stāstiem un dziedošajām lellēm! Pēcpusdienā sporta aktivitātes pusaudžiem un vakarā draudzīga kopā būšana baznīcas dārzā. Brīžiem sarunas abās valodās: gan latviešu, gan angļu! Paldies Priekules pašvaldībai par projekta atbalstu, paldies vecākiem par savu bērnu uzticēšanu draudzes komandai, paldies visai komandai un paldies Dievam! Bildes no VBS var skatīt www.pbd.lv

No vienas nometnes uz nākošo! Atkal Pelčos notiek īpašo bērnu nometne. Man divas dienas pagāja bez atelpas, vadot nodarbības gan bērniem, gan viņu māmiņām. Šajā gadā nometnē piedalās arī Priekules novada īpašais bērns – Ieviņa ar savu omīti. Viņu atbalstam tiek lietota Ziemsvētku tirdziņā iegūtā naudiņa.

Šī gada lielais pārsteigums bija pacelšanās gaisa balonā! Vispirms jau lielais krāsainais milzis aizņēma visu Pelču sporta laukumu, lai piepūstos apaļš un tad sākās… nenogurstoši tika iecelti un izcelti, turēti un iedrošināti bērni, kuriem varbūt pat sapņos nerādījās šāda iespēja. Līdz vēlai vakara tumsai piloti smaidīgi vadīja gaisa balonu augšup, lejup, kamēr visi bija izbaudījuši šo jauko piedzīvojumu. Nezinu, kurš bija lielāks ieguvējs: vai bērni, vecāki, skolotāji vai gaisa balonu piloti? *Zenta*

Mmmm

Bībeles lasīšanas plāns jūlijā

1. Nah. 2:1-3:4; Ap. d. 21:1-26
2.Nah. 3:5-19; Ap. d. 21:27-40 &22:1-22
3. Cef. 1:1-2:3; Ap. d. 22:22-30 &23:1-11
4. Cef. 2:4-15; Ap. d. 23:12-35
5. Cef. 3:1-8; Ap. d. 24:1-27
6. Cef. 3:9-20; Ap. d. 25:1-22
7.Jer. 1:1-10; Ap. d. 25:23-27 &26:1-23
8. Jer. 1:11-19; Ap. d. 26:24-32 &27:1-12
9. Jer. 2:1-3:5; Ap. d. 27:13-44
10. Jer. 3:6-4:4; Ap. d. 28:1-16
11. Jer. 4:5-31; Ap. d. 28:17-31
12. Jer. 5; Rom. 1:1-17
13. Jer. 6; Rom. 1:18-32
14. Jer. 7:1-8:3; Rom. 2:1-16
15. Jer. 8:4-9:22; Rom. 2:17-29 & 3:1-8
16. Jer. 9:23-10:25; Rom. 3:9-31
17. Jer. 11:1-17; Rom. 4:1-15
18. Jer. 11:18-12:17; Rom. 4:16-25 &5:1-11
19. Jer. 13; Rom. 5:12-21
20. Jer. 14:1-15:9; Rom. 6:1-14
21. Jer. 15:10-16:21; Rom. 6:15-23 &7:1-6
22. Jer. 17; Rom. 7:7-25
23. Jer. 18; Rom. 8:1-17
24. Jer. 19; Rom. 8:18-39
25. Jer. 20; Rom. 9:1-21
26. Jer. 21; Rom. 9:22-33 & 10:1-4
27. Jer. 22:1-23:8; Rom. 10:5-21 &11:1-10
28. Jer. 23:9-40; Rom. 11:11-32
29. Jer. 24; Rom. 11:33-36 & 12:1-21
30. Jer. 25:1-14; Rom. 13:1-14
31. Jer. 25:15-38; Rom. 14:1-18

mmmm